

„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedziel.
Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 15 złr. 60 c., na kwartał 3 złr. 90 c., na miesiąc 1 złr. 30 c. Miejscowa na rok 12 złr. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należyłość stęplowa od każdej insercyi 30 cent.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedynczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c. Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Nr. 18.

Poniedziałek 21. Stycznia 1867.

Rok wydania 57.

Część urzędowa.

Na mocy Najwyższego postanowienia Jego ces. król. Apostolskiej Mości z dnia 12. stycznia r. b. otrzymali hr. Włodzimierz Dzieduszycki, hr. Alfred Potocki, Wy. Ludwik Skrzyński i Józef Kolischer najlaskawsze pozwolenie do założenia Towarzystwa akcyjnego celem utworzenia banku hipotecznego w Galicyi.

Część nieurzędowa.

Jego Excelencya c. k. Namiestnik Agenor hr. Gołuchowski odjechał przedwczoraj (19. b. m.) wieczornym pociągiem kolei żelaznej do Wiednia.

W telegramie przedwczorajszym podane były według wiedeńskiego dziennika „Presse“ szczegółowe punkta mające służyć za podstawę ostatecznej ugody z Węgrami. „Wiener Abendpost“ z dnia 19. b. m. oświadcza odnośnie do tego artykułu „Presse“, że rząd cesarski w obecnej chwili nie może w tej sprawie dać dokładnych wyjaśnień, robi jednak tę uwagę, że wywody pomienionego dziennika niezem innym nie są, jak kombinacyami, którym brakuje prawdziwej podstawy.

W kółkach stronnictwa Deaka zaprzeczają stanowczo, jakoby Pulszki jako pełnomocnik stronnictwa, układać się miał z rządem i z autonomistami, gdyż Pulszki nie był do tego upoważniony.

Na posiedzeniu węgierskiej izby magnatów z dnia 18. stycznia, hr. Władysław Rada, sekretarz izby deputowanych, doręczył adres przez tę izbę przyjęty, który to adres znow odczytany i przez Tawernika i sekretarza Maiteny podpisany został.

Tawernik odebrał zlecenie zawiezienia adresu do Wiednia, i na tem skończyło się krótkie posiedzenie izby magnatów.

Członek jeden izby magnatów, mający stosunki z kółkami rządowymi węgierskimi, rozbiiera w „Pester Lloydzie“ pytanie, dla czego drugi adres, będący tylko silnem powtórzeniem zasad prawnych w pierwszym adresie wyrzeczonych, jednomyślnie przyjęty został, kiedy pierwszy adres, daleko łagodniejszy, natrafił na silną opozycyę w izbie magnatów.

W ów czas jak i teraz stronnictwo umiarkowane szukało rękojmi bytu monarchii; nie zmieniło się zaś polityczne przekonanie, lecz zmieniła się sytuacja; rozbiór kwestyi spornych posunął się dalej. Dawniejsi opoznenci w izbie magnatów upatrują tę rękojmię w elaboracji komisji 15tu w ostatniej mowie Deaka przy rozprawach nad adresem, i w wielkiej przewadze jego stronnictwa.

„Wiener Journal“ zamieścił artykuł następujący:

„Usiłują przekonać Niemców, iż formalne obstawanie przy konstytucyi lutowej, dla nich jest szczególnie korzystne. Bo, tak dają im do zrozumienia ich przywódcy, gdyby zwołano radę państwa według konstytucyi lutowej, to prawdopodobnie przybyliby na nią tylko deputowani niemieckich krajów koronnych. Oni więc sami mieliby władzę w ręku i mogliby innym przepisywać warunki, pod któremi przypuszczonoby ich do używania praw politycznych. Zdaniem naszym właśnie ten argument powinienby Niemców odstraszyć. Siła ich i przyszłość nie jest w politycznym odosobnieniu, którego ani spowodować ani ścierpieć nawet nie powinni. Najważniejszy argument przeciwko ich przywódcom, jest właśnie odosobnienie Niemców, które tym sposobem słusznie wywołane będzie. Zdrowa niemiecka polityka z tej strony Litawy zależy na tem, żeby spójnią wszystkich popierać, nie okazuje nawet pozoru chęci panowania. Wszystko od wieków pracuje w zaciszu nad powszechnem rozszerzeniem niemieckiej kultury i niemieckiego języka w Austrii. Pomoc państwa, drażniąc polityczne namiętności, szkodzić tylko może. Zasada polityczna rządzi światem i pod względem umysłowego nabywania, i tak jak każdy chwyta za szlachetniejszy metal, tak też chwyta się języka szlachetniejszego, jeżeli wolny wybór zostawiony będzie. Historia

uczy, iż gdzie tylko Niemiec wstrzymywał się od zbytowej propagandy, tam obcy sami uznali wyższość umysłowego jego wykształcenia. Niemiec potrzebuje być tylko sprawiedliwym i tolerancyą ożywionym, zostawić każdemu jego odrębną właściwość, a zdrowy rozsądek łatwo pokona przeszkody i każdy z zimną krwią na rzeczy patrząc, pozna szkody, na które się naraża, gwałtownym odepchnięciem kultury niemieckiej. Sprawie Niemezyzny w Niemczech na nie się nie przyda postępowanie polityczne, rozłączające ją od innych narodowości. Niemezyzna ufać musi własnym swym siłom duchowym, a tym sposobem przewagą własnej siły utrzyma ciągle gorującą swoją postawę, nawet gdyby większości lieliby nie miała za sobą.“

Według pewnych doniesień z Paryża zniesione zostało prawo ciała prawodawczego podawania adresu w odpowiedzi na mowę tronową, natomiast przyznano mu prawo interpelacyi. Odnośne dekreta ogłoszone być mają niezwłocznie w „Monitorze.“

„La France“ dnia 18. stycznia pisze: „La Presse“ i „l'Etandard“ wspominają o rozpowszechnionej pogłosce względem zmiany organizmu rządowego. Ministrowie sami mają wziąć na siebie obronę swej administracyi przed izbami, adres ma być zniesiony, prawo interpelacyi znow przywrócone i w prawach drukowych nastąpić ma zmiana w duchu oddania spraw drukowych pod prawo pospolite.“

„Sądziły, iż wiadomości te nie są bez zasady zdaje się jednak, iż dotąd ostatecznie jeszcze nic nie postanowiono.

„La France“ zaprzecza wiadomości, jakoby niektóre wielkie mocarstwa nakłaniać miały Portę otomańską do wzięcia inicjatywy w zwołaniu konferencyi względem spraw wschodnich.

„Patrie“ z 14. b. m. donosi, że wszystkie okręta wojenne przeznaczone do przewiezienia wojsk francuskich odplynęły już do Meksyku. Dziesięć pierwszych okrętów przewozowych przybyły już do Martiniki. Flota przewozowa stanie na kotwicy pod Veracruzą około 15. lutego.

Dla pokrycia niedoboru 185 milionów włoski minister skarbu Scialoja proponuje co do 85 milionów niektóre zmiany finansowe i reorganizacyę podatków; między innymi wypłata pensyi przekazana być ma kasom depozytowym, co sprowadziłoby oszczędność 17 milionów; reforma taks za rejestrowania przyniosłaby oszczędność 16 milionów.

Minister powiada iż wnieśli projekt względem reformy podatku gruntowego i ruchomego oraz projekt zaprowadzenia podatku od produktów i od mlewa.

Minister konstatuje ciągle powiększenie wpływów i powolne zmniejszenie wydatków budżetu i wykazuje iż w roku 1880 równowaga dopięta będzie. Dla pokrycia pozostałego deficytu 100 milionów, wypada użyć nadzwyczajnych środków.

Ponieważ pożyczka jest niemożliwa, przeto uciec się trzeba do dóbr duchownych. Minister zapowiada iż wnieśli projekt, według którego dobra duchowne preliminowane będą na 600 milionów, którato summa wystarczy dla pokrycia corocznych niedoborów, dopóki równowaga w budżecie zaprowadzona nie będzie.

Minister spodziewa się iż duchowieństwo propozycyę tę przyjmie i że za przystąpieniem duchowieństwa do pospolitego stosunku prawa, kwestye o państwie i kościele załatwione zostaną.

Po kilku uwagach co do parlamentarnej pertraktacyi wniosków, Scialoja przystaje na propozycyę Crispiego, orzekającą nagłość w rozbiórze projektu do prawa o wolności kościoła i likwidacyi dóbr kościelnych.

Florentyńska „Nazione“ zapewnia, że minister finansów przedkładając budżet, ma zarazem wnieść projekt ustawy względem duchowieństwa. Główną zasadą teje ma być, że kościół powinien być zupełnie wolny w wykonywaniu swoich praw. Naturalnym tej zasady następstwem jest, że państwo powinno zaniechać wszelkiego mieszania się w duchowne sprawy korporacyi religijnych.

„Perseveranza“ podaje korespondencyę z Turynu ubolewającą nad smutnymi stosunkami socyalnymi dawniej rezydencyi. Korespondent tego półurzędowego dziennika pisze: Nędza wzrasta z każdym dniem, w handlu panuje stagnacya, z warsztatów codziennie oddalają robotników, a podczas gdy z jednej strony zarobek i dochody zmniejszają się coraz bardziej, z drugiej mnożą się ciężary publiczne, i ceny wszystkich artykułów idą w górę.

Z Sycylii donoszą znowu o kilku świeżych morderstwach. W Naro dn. 16. b. m. zamordowany został porucznik karabinierów Mennelli będąc chorym na cholere. W Piana dei Greci komendant karabinierów Campus zastrzelił w koszarach przed kilkoma dniami niejakiego Carnesi.

Dotąd udał się podobno zamach stanu, którym ministerium Narvaeza odrodzić chce parlamentaryzm i stronietwami rozdartą i nad przepaścią stojącą Hiszpanią. Dzienniki francuskie głoszą jednogodnie, iż spokój nigdzie naruszony nie został, nawet w Katalonii wszystko jest spokojne, chociaż tam zwykle wypadki w stolicy, najbardziej oddziaływają. Stronietwa rewolucyjne użyły wszelkich środków przeciwko obecnemu stanowi rzeczy. „Junta revolucionaria“ ogłosić kazała broszurkę, która w swym rodzaju najważniejszym jest zjawiskiem od 25. czerwea. Przesłano ją pocztą pod kopertą lub przez roznosicieli gazet, jako powinszowanie noworoczne, lecz pomimo rewolucyjnego tego powinszowania Madryt jest zupełnie spokojny. Rozsiewano też pogłoskę, iż pożyczka, którą rząd w Paryżu negocjuje, do skutku nie przysła, lecz wszystko to nie zrobiło żadnego wrażenia.

Grecka izba deputowanych zawotowała 250.000 drachm na nadzwyczajne poselstwo dyplomatyczne do większych dworów i milion drachm na sprawienie nowych karabinów.

Feligiandis wysłany być ma do Paryża, Metaxes do Petersburga, Brailao do Londynu, Konturiolis do Florencyi, Rangabe do Washingtonu a Maurokordatos do Wiednia.

Anglia i Franeya prosily rząd grecki o scisłą neutralność, chociaż rząd ten starać się może o przewiezienie kobiet kandyjskich i dzieci.

Z powodu ostrego zimna operacye na wyspie Kandyi przerwane zostały.

Aali Basza nie przystał na propozycyę posła rosyjskiego, względem założenia szpitali neutralnych na wyspie Kandyi.

Edem Basza, gubernator Tessalii, rozdał broń ludności muzułmańskiej w Tessalii.

Deputacya Rady miejskiej u Jego Excelencyi c. k. Namiestnika.

Stosownie do uchwały Lwowskiej Rady miejskiej powziętej na posiedzeniu dnia 14. b. m., deputacya z grona Rady wybrana udała się nazajutrz z burmistrzem miasta do Jego Excelencyi hr. Namiestnika i złożyła na Jego ręce następujące podziękowanie:

„Wasza Excelencyo!
„Jego c. k. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 10. b. m. wszystkim przez Sądy cywilne i wojskowe w Galicyi za przewinięcia polityczne skazanym i już uprzednio w roku 1865 ulaskawionym odpuścić Najmiłosciwiej wszystkie następstwa prawne połączone z wyrokami karnymi.“

„Nowy ten dowód nieustającej łaski ojcowskiej Najjaśniejszego Pana przejął do głębi mieszkańców stolicy naszej jak i kraju całego; serca ich przepełnione radością szukają ulgi w objawie uczuć powinnej wdzięczności.“

„Takim to wyrazem ogólnego głosu miasta naszego jest powzięta na wczorajszym posiedzeniu Rady miejskiej uchwała, by przez delegacyę z jej grona złożyć Najjaśniejszemu Panu w imieniu król. miasta Lwowa na ręce Waszej Excelencyi najuniżeńsze dzięki za najmiłosciwsze uzupełnienie amnestyi.“

„Stajemy przeto przed Waszą Excelencyą i wnosimy prośbę: Byś raczył JW. Namiestniku gorące wy-

razy najgłębszej wdzięczności za nowy ten akt łaski Najjaśniejszego Pana, tudzież zapewnienie o niezłomnej wierności i niezachwianem przywiązaniu naszej stolicy do Najwyższej osoby Jego c. k. Apost. Mości Cesarza i Króla naszego i całej Jego rodziny u stóp tronu przedstawić.“

„W przekonaniu, że ten akt Najwyższej łaski kraj tylko silnemu przedstawieniu W. Exc. zawdzięcza, składa Reprezentacya m. Lw. W. Exc. za ten nowy dowód tylekrotnie okazanej pieczołowitości o dobro kraju, najczulsze dzięki.“ —

Wyrazy te przyjął Jego Excelencya hr. Namiestnik bardzo łaskawie, oświadczając że nieomieszka podać wyrazy wdzięczności i lojalności gminy miasta Lwowa do wiadomości Najjaśniejszego Pana.

W y c i a g

z protokołów posiedzeń Wydziału krajowego od 25. października 1866 aż do 15. stycznia 1867.

Powołano P. Zygmunta Sawczyńskiego na członka komisji wydawnictwa aktów z archiwum Bernardyńskiego i zatwierdzono ugodę z P. Łucyanem Tatomirem względem nadzorowania wydawnictwa za miesięcznym wynagrodzeniem.

Opróżnione miejsce sekundaryusza przy oddziale szpitalu św. Łazarza w Krakowie nadano Drowi Józefowi Barzyckiemu.

Nieuwzględniono prośby gminy Miłoszowice, powiatu Szczerzeckiego o przedłużenie terminu do zwrotu pożyczki w kwocie 1000 złr. otrzymanej z funduszu krajowego.

Na zapytanie urzędników podatkowych z Mościsk, czyli im służy prawo obieralności do rady gminnej, odpowiedziano, iż zdanie Wydziału krajowego nie byłoby decydującem, ponieważ podług §. 30. ordynacyi wyborczej dla gmin, władza polityczna powiatowa powołana jest do unieważnienia wyborów, któreby padły na osoby w §. 10. tejże ordynacyi wymienione, orzeczenie przeto jakie tłumaczenie tego paragrafu należy dać w praktycznym zastosowaniu, służy c. k. władzy politycznej. Tylko w skutek zażalenia przeciw błędnemu tłumaczeniu ustawy przez władze polityczne, czułyby się Wydział krajowy w razach wątpliwych powołany do żądania od Sejmu tłumaczenia autentycznego.

Na zapytanie Magistratu miasta Jasła, który język jako urzędowy w przyszłości ma być używany, odpowiedziano, iż gdy ustawa gminna nie przepisuje używania obcego języka, z natury rzeczy wypływa, że urzędowym językiem gmin może być tylko język krajowy; przeto manipulację w tym języku utrzymywać należy, a to tem więcej, ile że Wydział krajowy na mocy uchwały sejmowej urzęduje w języku polskim.

Delegatem dla obrony funduszu krajowego w obec komisji indemnizacyjnej mianowano Wgo Dra. Teodozego Polańskiego a tegoż zastępcą Dra. Felixa Śmiałowskiego.

Krakowska komisya namiestnicza donosi, iż kwota 12.912 złr. wydana z funduszu ochotników z r. 1859 na formację korpusu obrony krajowej w r. 1866 zwróconą będzie funduszowi krajowemu z funduszu etatu wojskowego.

Gminom klęskami elementarnymi dotkniętym udzielono zapomóg z datków dobroczynnych, a mianowicie: gminom Kamień, Steinau, Jeżowe, Nowosielce, Kończyce, Raclawice i Wolica powiatu Nisko w kwocie 600 złr.;

gminom Markowizna i Mazury powiatu Sokołów w kwocie 200 złr.;

gminom Draganówka i Poczapińce powiatu Tarnopolskiego w kwocie 250 złr.;

Gminom powiatu Nadworniańskiego w kwocie 500złr.;

gminom Lesiówka i Hryniówka powiatu Bohorodcziańskiego w kwocie 150 złr.;

gminie Góra w powiecie Bełzkim w kwocie 100 złr.; nakoniec pogorzecom Jaksmanie powiatu Nizankowic 200 złr.

Datki powyższe mają być rozdzielone pomiędzy najbiedniejszych mieszkańców. Rozdzielenie tych datków w powiecie Niskim i Sokołowskim poruczono pp. Rychlickiemu i Politalskiemu, w powiecie Tarnopolskim p. Teofilowi Jordanowi, w powiecie Nadworniańskim p. Grzegorzowi Głuchowskiemu, w powiecie Bohorodcziańskim p. Janowi Souczekowi, w powiecie Bełzkim p. Karolowi Łomnickiemu, nakoniec w powiecie Nizankowickim p. Emilowi Brunickiemu.

Wydano skrypt dłużny imieniem funduszu krajowego na kwotę 500.000 złr., wypożyczoną ze Skarbu państwa na zapomożenie mieszkańców okolic dotkniętych nieurodzajem w roku 1865, zwrotną w trzech rocznych ratach, i zaasygnowano pierwszą z tych rat wraz z odsetkami ze zapasu funduszu zapomogi.

Familijne stypendyum z fundacyi Andrzeja Zalchockiego o rocznych 105 złr. nadano Władysławowi Gizińskiemu uczniowi IV. klasy normalnej w Lwowie.

Prócz tego nadano cztery stypendya z tejże fundacyi:

a) Józefowi Edwardowi dw. im. Makomaskiemu, uczniowi III. klasy gimnazjum w Krakowie.

b) Piotrowi Stańkiewiczowi, uczniowi III. klasy gimnazjum we Lwowie;

c) Bolesławowi Nowickiemu, uczniowi IV. klasy normalnej we Lwowie; nakoniec

d) Janowi Rojekowi, uczniowi IV. klasy gimnazjalnej we Lwowie.

Stypendyum z funduszu krajowego dla ucznia weterynaryi o rocznych 200 złr., nadano Ferdynandowi Basarabowiczowi słuchaczowi kursu weterynaryi w Wiedniu.

Rozpisano konkurs celem obsadzenia posady zarządcy głównego szpitalu lwowskiego, tudzież w celu obsadzenia miejsca sekundaryusza przy oddziale obłąkanych szpitalu lwowskiego.

Uchwalono odebrać fundusz obwodowy Tarnowski w kwocie 1836 złr. 52 c. powstały ze składek na wsparcie powodzią dotkniętych mieszkańców i zawiadywać takowym dopóki rady powiatowe w życie nie wejdą.

Oświadczono się za zatwierdzeniem umowy zawartej na lat 3 w myśl §. 95. Ustawy gminnej między obszarem dworskim Nuszcza obwodu złoczowskiego a gminą tegoż nazwiska względem wspólnego zawiadywania spraw własnego i poruczonego zakresu działania.

Na odezwę Prezydium Namiestnictwa względem wcielenia obszarów dworskich Jańszczyce i Procisne do gmin tychże nazwisk, odpowiedziano, iż wcielenie może nastąpić po zawarciu umowy w myśl §. 4. ustawy o obszarach dworskich, której zawarcie zastrzegli sobie żądający wcielenia posiadacze obszarów dworskich.

Na zapytanie urzędu gminnego w Rohatynie, wniesione do Wydziału krajowego w skutek reklamacyi, czyli patronom chirurgii służy prawo wybierania do rady gminnej dla ich osobistej kwalifikacyi — odpowiedziano, iż rozstrzygnięcie dotyczących reklamacyi należy do zakresu działań władzy politycznej.

Na podanie właściciela obszaru dworskiego Stroże obwodu Sanockiego o wyłączenie z gminy, odpowiedziano, iż gdy Sejm krajowy z dniem 31. grudnia 1866 został zamknięty, Wydział krajowy nie był w stanie przedłożyć Sejmowi projektu do potrzebnej ustawy.

Przesłano Prezydium Namiestnictwa do zatwierdzenia statutu fundacyi Towarnickiego.

Oświadczono się przeciw zatwierdzeniu umowy zawartej z powodu zamierzonego wcielenia obszaru dworskiego do gminy Dżurków, ponieważ umowa obejmuje także postanowienia sprzeczne z ustawą gminną, które nie mogą stanowić przedmiotu umowy, albowiem §. 3. ustawy o obszarach dworskich stanowi, iż żądający wcielenia właściciel obszaru dworskiego może zawrzeć z gminą umowę względem wymiaru ciężarów i sposobu uiszczania powinności, mających ze związku gminnego przyspaść na obszar dworski.

Oświadczono się za wcieleniem obszarów dworskich Latoszyna, Krogulca, Pstrągowa i Wicynia do gmin tychże nazwisk, zażądano przytem przedłożenia ugód, których zawarcie zastrzegali sobie w myśl §. 3. ustawy o obszarach dworskich właściciele obszarów żądający wcielenia.

Umowy zawartej między gminą Starysambor a gminą Smolnica z powodu zamierzonego połączenia w jedną gminę nie zatwierdzono i zażądano opuszczenia ustępu obejmującego postanowienia sprzeciwiające się postanowieniom ordynacyi wyborczej dla gmin.

Oświadczono się za wcieleniem obszaru dworskiego do gminy Duliby powiatu Jazłowieckiego i za zatwierdzeniem umowy zawartej w myśl §. 3. ustawy o obszarach dworskich.

Oświadczono się za zatwierdzeniem umowy zawartej między obszarem dworskim Iwaczowa z gminą tegoż nazwiska, w celu wspólnego zawiadywania sprawami w myśl §. 95 ust. gm.

Na zapytanie urzędu gminnego Kamionki strumilowej, czyli tamtejszy prowizoryczny przełożony szkoły normalnej może być zaliczony do pierwszego koła wyborczego, odpowiedziano, iż §. 14. ordynacyi wyborczej dla gmin w zestawieniu z §. 1. tejże ordynacyi wyborczej, nie nasuwa żadnej wątpliwości, bowiem tylko przełożeni zakładów naukowych, do których szkoła normalna nie należy, mogą być zaliczeni do pierwszego koła wyborczego.

Zamianowano Jana Prokopowicza woźnego byłego Wydziału stanowego odźwiernym Wydziału krajowego, a Jana Kuźniara woźnego byłego Wydziału stanowego woźnym Wydziału krajowego.

Rozpisano konkurs celem obsadzenia miejsca woźnego w kancelaryi Wydziału z oznaczeniem terminu do 15. lutego 1867.

Rozpisano konkurs celem obsadzenia miejsca pierwszej akuszerki w oddziale położnic głównego szpitalu lwowskiego.

Asygnowano zasiłek 3000 złr. przyzwolony z funduszu krajowego na utrzymanie pomników kościoła żółkiewskiego.

Gdy c. k. komisya mundurowa w Jarosławiu okazała się gotową do nabycia tylko pewnej części ruchomości pozostałych po rozwiązaniu pułku Krakusów na użytek wojskowy za cenę 1883 złr. 28½ c. w. a. postanowiono sprzedać resztę tych ruchomości drogą publicznej licytacyi i poruczyć przeprowadzenie licytacyi c. k. notaryuszowi w Jarosławiu.

K r o n i k a .

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.) Ciężkie obrażenie ciała. Andruch Choma z Dmytrowie 15 l. liczący, ob. gr. k. nigdy nie karany, posprzeczawszy się przy żniwie ze swoim towarzyszem, zranił go sierpem, za co na rozprawie ostatecznej w d. 17. b. m. skazany na 14 dni więzienia, przyjął wyrok (prez. radca sądu kraj. p. Jorkasz, oskarż. zastęp. prok. państwa p. Buszak.)

Kradzież z nałogu. Łukasz Majnk z Czudynia, 47 lat, stanu wolnego, obrz. gr. kat., już przy wojsku i po wystąpieniu z tegoż 12 razy karany za kradzież, (ostatni raz w r. 1861 skazany na 5 lat cięż. więz.), nadto karany za inne przestępstwa przy wojsku 22 razy i po wielokroć razy przez lwowską dyrekcję policyi, (odebrał od 1846 r. do 1850 r. 15.000 plag, licząc w to kije i bieganie przez różgi), stawał znowu przed sądem dn. 16. b. m. obwiniony, że pewnej nocy w lipcu 1866 r. przy pomocy nieznanego współnika skradł we Lwowie z piwnicy rozmaite fanty zastawione u pewnego izraelity, do której to kradzieży przyznał się w obecności kilku świadków, dodając, że miał zamiar ukraść także i krowę ze stajni. Gdy go chciano przytrzymać bronił się nożem, ale bezskutecznie. Pomimo uporeczywego wypierania się skazany został za kradzież z nałogu na 6 lat cięż. więzienia (prok. propon. 8 lat) i zapowiedział rekurs. (Prezyd. radca sądu kraj. p. Ortyński, oskarżyciel zastęp. prok. państwa p. Buszak, obrońca p. adw. kraj. Dr. Serinak.)

(Komitet przedwyborczy.) W piątek wybrany został na zgromadzeniu odbytem w sali ratuszowej ścisłej komitet złożony z 21 członków dla kierowania wyborami posłów miasta Lwowa do sejmu. W skład tego komitetu weszli: pp. Dr. Kabał, Dr. Milleret, Dr. Czemeryński, Karol Wild, Dr. Landesberger, Antoni Chiliński, Jan Milikowski, Fran. Bałutowski, Kasp. Boczkowski, Wincenty Żaak, Dr. Fraenkel, Ignacy Miłaszewski, Dr. Witz, Piotr Wajda, B. Loewenstein, Rachm. Orenstein, Dr. Rajski, Józef Kolischer, Dr. Höningmann, Dr. Kornel Hofman, Jan Dobrzański.

(Sprawozdanie o cholery.) W lwowskim okręgu administracyjnym od 15go do ostatniego grudnia z. r. cholera wybuchła w 7 miejscowościach, a wygasła w 19.

Do pozostałych 172 chorych przybyło 223. Z ogólnej sumy 395 wyzdrowiało 200, umarło 88, pozostało w dalszej kuracyi 107. Cholera pojawia się jeszcze w jednej miejscowości obwodu Czortkowskiego, dwóch Brzeżańskiego, czterech Tarnopolskiego, siedmiu Złoczowskiego, w trzech Żółkiewskiego i tyluż Samborskiego obwodu. Było dotkniętych cholera ogółem 81 powiatów z 918 gminami i ludnością 1.431.301, wygasła zaraza w 898 miejscowościach. Od 3. lipca z. r. chorowało 60.685 osób, z których wyzdrowiało 31.423, umarło 29.155, pozostało w kuracyi 107.

W mieście Lwowie nie wydarzył się ani jeden wypadek cholery.

(Stowarzyszenie urzędników.) Dnia 10. lutego r. b. odbędzie się o 3tej godzinie wieczór w sali ruskiego „domu narodnego“ powtórne ogólne zgromadzenie lwowskiego stowarzyszenia urzędników.

(Dekoracya.) „Gazeta wiedeńska“ z dnia 19go b. m. donosi w części urzędowej, że jeneralny dyrektor kolei lwowsko-czernowieckiej p. Wiktor Offenheim otrzymał order żelaznej korony trzeciej klasy z uwolnieniem od tacy.

(Ofiary dobroczynne.) Na wsparcie pogorzeców Kozłowa wpłynęło w drodze składek do magistratu miasta Lwowa 54 złr 5 c., które niezwłocznie na miejsce przeznaczenia odesłane zostały.

(Kradzieże.) W nocy z 17. na 18. b. m. skradziono we Lwowie ze strychu pewnego domu przy ulicy szerokiej bieliznę wartości 150 złr., a z domu pod liczbą 96¾ kapę od aparatu do dystylowania wartości 120 złr.

(Seigany jest sądownie.) Adolf Schwarz, handlarz produktów z Wielkiego Waradynu, około 30 lat liczący, który umknął z tego miasta sfalszowawszy wexle przeszło na 100.000 złr.

(Pożar.) W Surochowie, w powiecie Jarosławskim, dnia 11go b. m. w nocy spalił się dom właściciela wraz z komorą i stajnią.

(Stowarzyszenie lekarzy na Bukowinie.) Lekarze czernowieccy na zgromadzeniu w listopadzie 1866 postanowili na wniosek prof. Dr. Skibińskiego zawiązać

(73) E d y k t. (3)

Nr. 55517. C. k. sąd krajowy Lwowski niniejszym wzywa posiadaczy następujących 5proc. obligacji indemnizacyjnych, jako to: 2965 na imię Maksymiliana Bogdanowicza — Nr. 25543, 25544, 25545, 25546, 25547 i 25548, każda na imię D. Horowitz, po 1000 zł. m. k. i dnia 1go listopada 1853 i Nr. 18817 na imię Bonifacego Janiszewskiego na 100 zł. mon. konw. z d. 1. listop. 1853, aby takowe w przeciągu 3 lat od zapadłej płatności ostatniego kuponu, t. j. od 1. listopada 1873 licząc, lub gdyby takowe przed powyższym terminie wylosowano, w przeciągu roku, 6 tygodni i 3 dni od zapadłej płatności wylosowanej obligacji tem pewnie sądowi przedłożyli, albowiem po upływie powyższego terminu w mowie będącej obligacje będą amortyzowane.

Lwów, dnia 7. grudnia 1866.

(12) E d y k t. (3)

Nro. 12814. Vom k. k. Kreisgerichte zu Sambor wird über Ansuchen des Samuel Wieselthier die Amortisirung folgender zwei Wechsel gegen Verständigung des Trassater Chryn Rzepecki eingeleitet:

1) des Wechselbriefes ddo. Stryj 19. September 1865 über 106 fl. öst. W., zahlbar 2 Monate a dato an die eigene Ordre des Ausstellers Aron Jacob Seher, welcher den Wechsel a tergo an ihn (Samuel Wieselthier) girirt hat und acceptirt von dem als Trassanten benannten Chryn Rzepecki, dessen Unterschrift von dem Stryjer k. k. Notar Hrn. Artur Malewski zur Rep.-Zahl 1006 legalisirt war;

2) des Wechsels ddo. Stryj 15. März 1866 über 70 fl., zahlbar 3 Monate a dato, an die Ordre meiner eigenen ausgestellt vom Samuel Wieselthier und acceptirt von dem als Trassanten benannten Chryn Rzepecki, dessen Unterschrift ebenfalls von dem genannten Hrn. Notar zur Rep.-Zahl 1136 legalisirt war, und mit diesem Edikte werden die allfälligen Inhaber der obbeschriebenen zwei Wechsel aufgefordert, diese Wechsel dem k. k. Kreisgerichte zu Sambor binnen 45 Tagen von der dritten Einschaltung an um so sicherer vorzulegen, ansonst dieselben für amortisirt erklärt werden.

Sambor, am 4. December 1866.

(77) E d y k t. (3)

Nr. 16260. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu niniejszym oznajmia, że p. Sybilla Witkowska, Zenonia z Witkowskich Józefowiczowa i Wojciech Cezar dw. i. Witkowski przeciw Wincentemu Hornowi lub jego domniemanym spadkobiercom pozew względem wyekstabilowania prawa hypoteki dla sumy 64 dukatów na mocy skryptu ddo. 28. lipca 1796 w stanie biernym części dóbr Piłatkowce na rzecz Wincentego Horna Dom. 31. pag. 388. n. 16. on. zaprenotowanej w tutejszym sądzie podali.

Gdy miejsce pobytu p. Wincentego Horna i tegoż domniemanych spadkobierców jest nieznanie, ustanawia im się kurator w osobie pana adwokata krajowego Dra. Schmidta z zastępstwem pana adwokata krajowego Dra. Weissteina, któremu niniejszy pozew się doręcza.

Tarnopol, dnia 31. grudnia 1866.

(92) E d y k t. (3)

Nr. 3488. C. k. urząd powiatowy jako sąd w Horodence z miejsca pobytu nieznanego p. Karola Wirskiego niniejszym twiadamia, iż przeciw niemu wniosła p. Marya z Wirskich Mokłowska pod dniem 6. listopada 1866 do liczby 3488 pozew o zapłacenie kwot 50 zł. i 30 zł. w. a. z p. n., w skutek którego pozwu wyznacza się summaryczne posłuchanie na dzień 8. lutego 1867 o 9tej godzinie przed południem.

Ponieważ miejsce pobytu pozwanego nie jest wiadome, przeto temuż obrońca sądowy w osobie p. Aleksandra Kolankowskiego, właściciela realności w Horodence, zastępującego go zaś pan Karol Wysocki w Horodence niebezpieczeństwem i na kosztu pozwanego ustanowiony został, z którymi spór wymieniony według ustaw sądowego postępowania dla Galicyi wydanych, przeprowadzony będzie.

Upomina się zatem z miejsca pobytu nieznanego pozwanego, by ustanowionemu sobie obrońcy pisma i inne dowody ku obronie praw swoich służące wcześniej udzielił, lub innego sobie obrońcę obrał, tego sądowi temu wcześniej oznajmił, i wszystkie ku obronie swojej służące kroki poczynił, inaczey skutki zaniedbania swej winie przypisać będzie musiał.

Od c. k. urzędu powiatowego jako sądu.

Horodenska, dnia 31. grudnia 1866.

(76) Konkurs. (3)

Nro. 1698. Gmina miasta Sambora poszukuje człowieka w muzyce i śpiewie wydoskonalonego, który za roczną remuneracją w kwocie 400 zł. w. a. wypłacać się mającą w miesięcznych ratach z kasy miejskiej, udzielałby szkolnej młodzieży, tudzież i w szkole państwowej miejskiej początki w muzyce a poszczególnie uczył śpiewać, tudzież zatrudnił się uformowaniem małej kapeli miejskiej za przyczynieniem się do tego kasy miejskiej.

Kontrakt służbowy obejmujący obowiązki tej posady dopiero później zostanie ułożony z przynależnym uwzględnieniem, aby otrzymujący tę posadę jeszcze dość wolnego mógł znaleźć czasu na lekcye w domach prywatnych.

Pisemne zgłaszanie się w tej mierze wraz z atlestatem urząd przyjmować będzie aż do 31. stycznia 1867. Sambor, dnia 17. grudnia 1866.

(91) E d i c t. (2)

Nr. 11233. Vom k. k. Kreis- als Wechselgerichte wird dem unbekanntem Aufenthaltes weilenden Herrn Elias Nadel mittelst gegenwärtigen Ediktes bekannt gemacht, es habe wider denselben Herr Ascher Japke wegen Zahlung der Summe 850 Thlr. Pr. G. i. N. G. am 15. Dezember 1866 Z. 11233 die Klage angebracht und um richterliche Hilfe gebeten, worüber mit dem Beschlusse vom 19. Dezember 1866 Z. 11233 die Zahlungsaufgabe erlassen worden ist.

Da der Aufenthaltsort des Belangten unbekannt ist, so hat das k. k. Kreisgericht zu seiner Vertretung und auf seine Gefahr und Kosten den hiesigen Herrn Advokaten Dr. Starzewski mit Substituierung des Hrn. Advokaten Dr. Wesolowski als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtsache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict wird demnach der Belangte erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbeihilfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen anderen Sachwalter zu wählen und diesem Kreisgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorchriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem er sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben wird.

Vom k. k. Kreisgerichte.

Zloczów, am 19. Dezember 1866.

(86) Kundmachung. (3)

Nr. 63043. Das hohe k. k. Staatsministerium hat die Bemautung der Lutowiskaer Kreisstraße mit der Mautstation in Zołobek auf die Dauer von fünf Jahren zu Gunsten der betreffenden Straßenconcurrentz bewilligt.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, am 6. Jänner 1867.

Obwieszezenie.

Nr. 63043. Wysokie c. k. Ministerstwo Stanu zezwoliło na omycenie Lutowieckiej drogi obwodowej z postanowieniem stacyi mylniczej w Zołobku na czas lat pięciu i korzyść dotyczącej konkurencyi drogowej.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 6. stycznia 1867.

(69) E d i c t. (3)

Nro. 19575. Vom Stanislawower k. k. Kreisgerichte wird hiemit bekannt gegeben, daß zur Befriedigung der dem hohen Militär-Aerar zuerkannten Beträge pr. 989 fl. 85^{58/100} fr., 8 fl. 72^{5/10} fr. und 1 fl. 47 fr., der Schätzungskosten pr. 17 fl. 76 fr., Idealstempel pr. 2 fl. 26 fr. und an Fiscalbeservit pr. 8 fl. öst. W., die executive Feilbiethung des dem Schuldner Joseph Kucharski gehdrigen 1/2 Theils der in Stanislawów sub Nr. 65-91^{1/4} gelegenen Realität am 14. und 28. Februar 1867, jedesmal um 10 Uhr Vormittags unter den vorgechlagenen Bedingungen abgehalten werden wird.

Als Ausrufspreis wird der Schätzungswert pr. 208 fl. 66 fr. öst. W. und als Badium 10 Percent des Ausrufspreises festgesetzt. — Die übrigen Bedingungen, so wie der Schätzungsact und Tabular-tract, können in der hiergerichtlichen Registratur eingesehen werden.

Für den Fall, wenn dieser Hausantheil in den obigen zwei Terminen nicht einmal um den Ausrufspreis an Mann gebracht werden könnte, wird zur Feststellung erleichternder Bedingungen die Tagfahrt auf den 14. März 1867 um 4 Uhr Nachmittags anberaumt und sodann derselbe im dritten Licitations-terminen auch unter der Schätzung um jeden Preis feilgeboten werden.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Stanislawów, am 24. December 1866.

(89) E d y k t. (3)

Nr. 46277. C. k. sąd krajowy lwowski zawiadamia niniejszym edyktem Karola Tworowskiego ze życia i miejsca pobytu niewiadomego, iż w skutek uchwały sądu tutejszego z dnia 1. października 1866 do l. 46277 zapadłej pan Ignacy Kamiński na podstawie dokumentów i kontraktu kupna i sprzedaży z dnia 25. listopada 1860 sądowi przedłożonych jako właściciel a) połowy części dóbr Tużyłów według ks. Dom. 45. pag. 99. n. 5. haer. jeszcze na imię s. p. Krzysztofa Byliny zapisanej, przez tegoż spadkobierców na własność Marcelego Wrzeszcz i Karola Tworowskiego odstąpionej, a przez tego ostatniego — oraz jako prawonabywey Marcelego Wrzeszcz p. Ignacemu Kamińskiemu sprzedanej — tudzież b) wszystkich części dóbr Tużyłów, Kotiatyce według ks. Dom. 275. p. 226. n. 8. haer. jeszcze na imię Klary z Wrzeszczów Tworowskiej i Marceli Wrzeszcz zapisanych — przez Klarę Tworowską w imieniu własnym i jako spadkobierczynię Marceli Wrzeszcz Karolowi Tworowskiemu odstąpionych a przez tegoż ostatniego p. Ignacemu Kamińskiemu sprzedanych, zaintabulowany został.

Ponieważ miejsce pobytu p. Karola Tworowskiego wiadome nie jest, i z tego powodu wyż wymieniona uchwała do rąk własnych doręczoną być nie może, prze-

to w celu doreczenia tej uchwały ustanawia się mu na koszt i niebezpieczeństwo jego p. adwokata Dra. Dziadowskiego ze substytucją p. adwokata Dra. Klinkiewicza jako kuratora, któremu rzeczona uchwała równocześnie doręczona zostaje.

Z c. k. sadu krajowego.

Lwów, dnia 1. października 1866.

(94) Kundmachung. (2)

Nro. 6. Für die Periode vom 1. Jänner bis Ende Juni 1867 ist das Postrittgeld für ein Pferd und eine einfache Post

im Krakauer Regierungsbezirke mit 1 fl. 16 fr.

„ Lemberger „ „ 1 „ 4 „

u. „ Czernowitzer „ „ 1 „ 12 „

dann die Gebühr für einen gedeckten Stationswagen auf die Hälfte und für einen ungedeckten Wagen auf den vierten Theil des für ein Pferd und eine einfache Post entfallenden Mittgeldes festgesetzt worden.

Das Postillonstrickgeld und das Schmiergeld bleiben unverändert.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.

Lemberg, am 12. Jänner 1867.

(96) Kundmachung. (2)

Nro. 61804. Das hohe k. k. Staatsministerium hat laut Erlasses vom 16. December 1866 Z. 19105 im Einvernehmen mit dem k. k. Finanzministerium die mit hohem Erlasse vom 18. Februar 1862 Zahl 22585 auf die Dauer von fünf Jahren bewilligte Bemautung der im Gebiete des Tarnopoler und des Czortkower Kreises gelegenen Strecke der Strussow-Buczaczter Landesstraße, die mit 18. Februar 1867 zu Ende geht, auf die weitem drei Jahre unter den im erwähnten Erlasse festgestellten Bedingungen bewilligt.

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, am 10. Jänner 1867.

Obwieszezenie.

Nro. 61804. Wysokie c. k. Ministerstwo stanu w porozumieniu z wysokim c. k. Ministerstwem skarbu raczyło dekretem z dnia 16. grudnia 1866 do l. 19105 omycenie przestrzeni Strussowsko - Buczackiej drogi krajowej w obwodach Tarnopolskim i Czortkowskim położonej dekretem wysokiego c. k. Ministerstwa stanu z dnia 18. lutego 1862 do l. 22585 na lat pięć dozwolone, które z dniem 18. lutego 1867 upływa, na dalszych lat trzy, zachowując dekretem powyższym określone warunki, przedłużyć.

Co się niniejszym do publicznej podaje wiadomości.

Od c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 10. stycznia 1867.

(75) E d i c t. (3)

Nro. 2220. Vom k. k. Bezirksamte als Gericht zu Lubaczow wird öffentlich bekannt gemacht, daß im Grunde Erbschreibens des Lemberger k. k. Landes- als Handelsgerichtes ddo. 13. Juni 1866 Z. 24471 zur öffentlichen Veräußerung der beim Peter Pilip zur Hereinbringung der W. S. pr. 200 fl. öst. W. sammt 6percentigen Zinsen vom 28. Jänner 1865, Kosten pr. 6 fl. 50 fr. öst. W., 3 fl. öst. W., 3 fl. 10 fr. öst. W., 6 fl. 24 fr. öst. W. und 13 fl. 82 fr. öst. W. am 22. Juli 1865 pfandweise beschriebenen und am 1. Februar 1866 geschätzten, keinen Grundbuchsdrper bildenden Grundwirthschafts-Antheile sub Nr. 97 in Młodow drei Termine und zwar: auf den 19. Februar 1867, auf den 19. März 1867 und auf den 24. April 1867, jedesmal um 10 Uhr Vormittags, hiergerichtes unter nachstehenden Bedingungen festgesetzt werden:

1. Als Ausrufspreis der zu veräußernden Grundwirthschafts-Antheile Nr. 97 in Młodow sammt Wohn- und Wirthschaftsgebäuden wird der gerichtlich erhobene Schätzungswert von 295 fl. öst. W. mit dem Beisage festgesetzt, daß bei den zwei ersten Feilbiethungsterminen diese Grundwirthschafts-Antheile nur über oder um den Schätzungswert, bei dem dritten Termine dagegen auch unter dem Schätzungswert veräußert werden wird.

2. Jeder Kauflustige hat als Badium 10 Percent des Ausrufspreises, d. i. den Betrag von 29 fl. 50 fr. im Varen zu erlegen, welcher Betrag dem Ersther in den Kaufpreis eingerechnet, den übrigen Erlegern aber nach beendigter Licitation sogleich zurück erstattet werden wird.

Der Ersther hat binnen 8 Tagen nach Rechtskraft des Bescheides, mit welchem der Licitationsact genehmigt sein wird, den Meistbot mit Einrechnung des Badiums zu Gericht zu erlegen, worauf ihm die erstandenen Grundwirthschafts-Antheile in den physischen Besitz übergeben und das Eigenthumsdecret über dessen Gesuch ausgefertigt werden wird.

4. Sollte der Ersther mit dem Erlage des Meistbotes säumig sein, so werden die erstandenen Grundwirthschafts-Antheile auf seine Gefahr und Kosten ohne eine neuerliche Schätzung in einem einzigen Termine auch unter dem Schätzungswert verkauft und derselbe des Badiums für verlustig erklärt werden.

Zu welcher Licitation hiemit Kauflustige eingeladen werden.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Lubaczow, am 30. December 1866.